

Model testare la Limba și literatura română

Clasa a IX-a

• Citește cu atenție următorul text și răspunde fiecărei cerințe formulate

mai jos:

În clasa a II-a, la Limba română, l-am avut profesor pe Toma Dicescu, un dascăl tare bun, de modă veche. Era bătrîn, în ultimul său an de învățămînt, pentru că în anul următor a ieșit la pensie. Mărunt și gras, cu mustăți și cioc, cu ceas de aur purtat la vestă, Nea Tomiță, cum îi ziceam noi, ne făcea lecții frumoase. Era un om de o rară sensibilitate și avea pentru scriitorii noștri clasici un adevărat cult. Ne-a impresionat în mod deosebit pe toți elevii, fără excepție, în ziua de marți, 19 noiembrie 1919.

A intrat în clasă abătut și cu ochii scăldați în lacrimi. De obicei, cum se suia pe catedră, se și așeza pe scaun, pentru că drumul pe scări, de la Cancelarie pînă la clasă, îl obosea nespus de mult. De data asta, însă, a rămas în picioare, făcîndu-ne semn să ne așezăm. Văzîndu-i ochii înlăcrimați, ne-am gîndit că i s-a întîmplat vreo nenorocire în familie. Dar era cu totul altceva. A tăcut cîteva clipe, mișcîndu-și buzele și pîrînd că vrea să-și aleagă cuvintele. Apoi a rostit încet, ca și cînd ne-ar fi împărtășit o mare taină:

— Băieți... am să vă dau o veste nespus de tristă... Marele nostru poet Alexandru Vlahuță nu mai este în viață!

Un freamăt se ridică din bănci. Vlahuță era pentru noi, elevii, unul dintre cei mai mari poeți pe care-i cunoșteam. Îl iubeam cu toții și era prietenul nostru încă din clasele primare, cînd îi învățam poeziile pe dinafară.

Toți rezumaserăm în caietele de "compunere" povestirile din chinuita copilărie a micului meșter zugrav iconar Grigorescu... sau minunatele descrieri din "România pitorească" și toți ne amintirăm cu surîsul pe buze întîmplările pline de haz din viața istețului școlar-negustor Mogîldea.

Cum?! Era cu puțință oare ca acest iubit poet să moară? Nu ne venea să credem.

— Să nu uitați, copii, vorbi mai departe nea Tomiță: Vlahuță a fost prieten și a viețuit ani și ani alături de cei mai de seamă scriitori români... L-a cunoscut îndeaproape pe Eminescu, iar Delavrancea și Caragiale au fost nedespărțiți lui prieteni.

A tăcut cîteva clipe, apoi a adăugat:

— M-am gîndit că ar fi frumos din partea clasei noastre să trimitem o coroană de flori la înmormîntarea marelui poet. Cine dorește și poate îl rog să contribuie. Eu vă mulțumesc dinainte și mă înscriu cel dintîi pe listă...

În ochi ne jucau lacrimi greu de stăpînit. Trăiam pentru prima oară asemenea durere: moartea unui poet. Și n-a fost unul măcar care să nu contribuie la această o ofrandă, renunțînd la toate micile economii. Întîmplarea aceasta ne-a mișcat mult și ne-a făcut să ne fie și mai drag decît pînă atunci bătrînul nostru dascăl de Limba

română, care vădise un suflet ales.

Grigore Băjenaru, **Cișmigiu&Comp**

1. Comentează semnificația secvenței subliniate. 1p
2. Propune sinonime contextuale pentru termenii: **abătut, un freamăt, (ne)-a mișcat, ofrandă.** 1p
3. Realizează portretul profesorului, pe baza trăsăturilor surprinse în text. Vei avea în vedere: portret fizic, portret moral, relația profesor-elev, cu exemple elocvente comentate. (10 rânduri) 3p
4. Comentează semnificațiile textului dat, evidențiind modul în care este ilustrată *tema școlii*. Vei urmări: introducerea textului, formularea mesajului, sentimente, interpretarea unor secvențe relevante care să susțină ideile formulate. (15-20 de rânduri) 3p

Notă:

- Se acordă **1p.** pentru respectarea normelor de redactare și **1p.** din oficiu.
- Timpul de lucru este de **1 oră**. Toate subiectele sunt obligatorii.

SUCCES!